

תפילת השל"ה הקדוש

זו לשון השל"ה הקדוש: חל עלינו חובת התפלה ובקשה להשם יתברך בכל צרכינו, כי הכל מאתו יתברך, על כן בכל מה שיצטרך האדם בכל עת ובכל שעה, ירגיל על לשונו תפלה קצרה להשליך על ה' יהבו. ובעת הפעולה יאמר בכל צרכיו לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, רבון העולמים הצליח דרכי כי מאתך הכל וכו'. וביותר צריך זירונו להתפלל שיהיה לו זרע כשר עד עולם, ואגב כל צרכיהם וזיווגם, מה' יצא הדבר. ולבי אומר שעת רצון לתפלה זו בערב ראש חודש סיון, הוא החודש שבו נתנה התורה, ואז נקראים בנים לה' אלקינו. וראוי לישוב בתענית ביום ההוא הוא ואשתו, ויתעוררו בתשובה ויתקנו כל ענייני הבית איסור והיתר וטומאה וטהרה וכל העניינים, ויתנו צדקה לעניים הגונים. ואם אפשר לבעל להתענות אז הפסקה מה טוב ומה נעים, ועל כל פנים יהיה תענית גמור ככל דיני תענית צבור. וזו הנוסחא של התפלה:

יִמְצָא בִי וּבְרַעֲי וּבְזַרְעִי וְרַעֲי עַד עוֹלָם שׁוֹם פְּסוּל וְשִׁמְזָן, אֶף שְׁלוֹם וְאַמֶּת וְטוֹב וְיִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וּבְעֵינֵי אָדָם, וַיְהִי בְּעַלֵי תוֹרָה, מְאָרִי מְקָרָא, מְאָרִי מְשֻׁנָּה, מְאָרִי תְלָמוּד, מְאָרִי רְזָא, מְאָרִי מְצוּהָ, מְאָרִי גוּמְלֵי חֲסָדִים, מְאָרִי מַדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, וַיַּעֲבֹדוּךָ בְּאַהֲבָה וּבְיִרְאָה פְּנִימִית, וְלֹא יִרְאָה חִיצוֹנִית. וְתֵן לָהֶם לְכָל גּוֹיָה וּגְוִיָּה מֵהֶם דֵּי מַחְסוּרָה בְּכַבּוּד, וְתֵן לָהֶם בְּרִיאוֹת וְכַבּוּד וְכֹחַ, וְתֵן לָהֶם קוּמָה וַיְפִי וְחֵן וְחֶסֶד, וַיְהִי אַהֲבָה וְאַחֻוּה וְשְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְתִזְמִין לָהֶם זְוִיגִים הַגּוֹנִים מְזַרְעֵי תְלָמִידֵי חֲכָמִים מְזַרְעֵי צַדִּיקִים, וְגַם הֵם זְוִיגִים יִהְיוּ כְּמוֹתֶם כְּכֹל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּי זָכְרוֹן אַחַד עוֹלָה לְכָאן וּלְכָאן. אַתָּה יְיָ יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וְלִפְנֵיךָ נִגְלוּ מְצַפּוֹנֵי לְבִי, כִּי כּוֹנְנֵי בְּכָל אֵלֶּה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְלְמַעַן תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. עַל כֵּן עֲנֵנִי יְיָ עֲנֵנִי בְּעִבּוֹר הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲבֹרְהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, וּבְגִלְגָלִים תּוֹשִׁיעַ בְּנִים לְהִיּוֹת הַעֲנָפִים דּוֹמִים לְשִׁרְשָׁם, וּבְעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ רִגְלֵי רַבִּיעֵי בְּמַרְכָּבָה, הַמְּשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קִדְשְׁךָ.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּל יָרָא יְיָ תְהִלָּךְ בְּדַרְכָּיו. יִגִּיעַ כְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֵיךָ וְטוֹב לָךְ. אֲשֶׁתְּךָ כְּגִפֵּן פְּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ בְּנִיךָ כְּשִׁתִּילֵי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ. הִנֵּה כִּי כֹן יְבָרַךְ גָּבֵר יָרָא יְיָ. יְבָרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי תְּיִיךָ. וְרָאָה בְּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.

אָנָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, יִקְרָא בְּנֵי הַפְּסוּק. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּךָ אָמַר יְיָ רֹחֲמִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי יִרְעַךְ וּמִפִּי יִרְעַךְ אָמַר יְיָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי יְגוּאֲלֵי.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שְׁלֹא בְּרָאתָ הָעוֹלָם, וְאַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ מִשְׁבְּרָאתָ הָעוֹלָם, וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. וּבְרָאתָ עוֹלָמְךָ בְּגִין לְאַשְׁתְּמוּדֵעַ אֱלֹהוֹתְךָ [=כְּדֵי שִׁתְּפוּרְסָם מִלְכוּתְךָ] בְּאַמְצָעוֹת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה כְּמוֹ שְׁאַמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה. "בְּרֵאשִׁית", בְּשִׁבִיל תּוֹרָה וּבְשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם עָמְדוּ וְנִחַלְתְּךָ אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ בָהֶם מִכָּל הָאֲמוֹת, וְנִתְּתָ לָהֶם תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְקִרְבָתְךָ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. וְעַל קִיּוּם הָעוֹלָם וְעַל קִיּוּם הַתּוֹרָה בָּא לָנוּ מִמֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁנֵי צְוִיִּים. כְּתִבְתָּ בְּתוֹרַתְךָ "פְּרוּ וּרְבוּ", וְכִתְבְתָּ בְּתוֹרַתְךָ "וְלִמְדַתְּם אוֹתָם אֵת בְּנֵיכֶם", וְהַפְּנִינָה בְּשִׁמְיֵהוּן אַחֲתָ, כִּי לֹא לְתַהוּ בְּרָאתָ כִּי אִם לְשִׁבְתָּ, וְלְכַבּוּדְךָ בְּרָאתָ, יִצְרַתְּ אֶף עֲשִׂיתָ, כְּדֵי שְׁנַהֲיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ וְצִאֲצָאֵי כָּל עָמְדָ בֵּית יִשְׂרָאֵל יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תּוֹרַתְךָ.

וּבְכֵן אָבוֹא אֵלֶיךָ יְיָ מִלֶּךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, וְאֶפִּיל תַּחֲנִנִּי, וְעֵינֵי לֶךְ תְּלוּיּוֹת עַד שִׁתְּחַנְּנֵנִי וְתִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי לְהַזְמִין לִי בְּנִים וּבָנוֹת, וְגַם הֵם יִפְרוּ וְיִרְבוּ הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת לְתַכְלִית שְׁהֵם וְאֲנִי וְאֲנַחְנוּ כְּלָנוּ יַעֲסֻקוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לְלַמֵּד וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְרֹא אֵת כָּל דְּבָרֵי תְלָמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וְדַבֵּק לְבַנּוּ בְּמַצְוֹתֶיךָ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֵת שְׁמֶךָ. אָבִינוּ אָב הַרְחֻמָּן, תֵּן לְכָלֵנוּ חַיִּים אַרְפִּים וּבְרוּכִים, מִי כְּמוֹךָ אָב הַרְחֻמִּים זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים, וְזָכְרָנוּ לְחַיִּים נְצִחִים כְּמוֹ שֶׁהִתְפַּלַּל אֲבֹרְהֶם אָבִינוּ "לוֹ יִחְיֶה לְפָנֶיךָ", וּפְרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה, "בְּיִרְאָתְךָ". כִּי עַל כֵּן, בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ וְלַחֲנוּן מִלְּפָנֶיךָ שְׁיֵהָ זְרַעֵי יִרְעֵי עוֹלָם זְרַע כָּשֵׁר, וְאֵל